

Poz. 29

UCHWAŁA NR 43
RADY NAUKOWEJ DYSCYPLINY
NAUKI O KOMUNIKACJI SpoŁecznej I Mediach

z dnia 23 września 2020 r.

**w sprawie opinii Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej
i Mediach UW dotyczącej odwołania złożonego przez
dr. Marcina Kowalczyka do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów**

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 z późn. zm.) w zw. z art. 179 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1669 z późn. zm.), uchwała się, co następuje:

§ 1

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach UW negatywnie opiniuje odwołanie złożone przez dr. Marcina Kowalczyka do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów od uchwały nr 34 z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie odmowy nadania dr. Marcinowi Kowalczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie *nauk społecznych*, w dyscyplinie *nauki o komunikacji społecznej i mediach*.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

W dniu 29 czerwca 2020 r. Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach Uniwersytetu Warszawskiego, działając na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 z późn. zm.) w zw. z art. 179 ust. 2 i ust. 3 pkt. 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. poz. 1669 z późn. zm.), dalej „ustawa o stopniach i tytule naukowym” podjęła uchwałę w sprawie odmowy nadania dr. Marcinowi Kowalczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie *nauk społecznych*, w dyscyplinie *nauki o komunikacji społecznej i mediach*.

W dniu 30 lipca 2020 r. Habilitant – dr Marcin Kowalczyk złożył odwołanie od uchwały nr 34 Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach Uniwersytetu Warszawskiego z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego. Odwołanie zostało złożone w ustawowym terminie.

W odwołaniu Skarżący zarzucił Radzie Naukowej Dyscypliny:

1) naruszenie art. 7, 8 § 1, 11 i 77 § 1 i 80 k.p.a. w związku z art. 29 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym poprzez nierozpatrzenie w sposób wyczerpujący materiału dowodowego w postaci uchwały Komisji Habilitacyjnej i protokołu Komisji Habilitacyjnej z dnia 28 kwietnia 2020 r. oraz recenzji dorobku habilitacyjnego zgromadzonego w postępowaniu habilitacyjnym, oraz przekroczenie granic swobodnej oceny materiałów dowodowych zgromadzonych w postępowaniu habilitacyjnym, a także nieustalenie prawdziwego stanu faktycznego, naruszenie słusznego interesu habilitanta, niedziałanie w sposób budzący zaufanie habilitanta i niewyjaśnienie habilitantowi zasadności przesłanek, którymi kierowała się Rada Naukowa Dyscypliny odmawiając nadania stopnia doktora habilitowanego;

2) naruszenie art. 16 ust. 1 i 2 w związku z art. 18a ust. 11 oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. nr 196 poz. 1165) poprzez odmowę nadania stopnia doktora habilitowanego pomimo spełnienia kryterium znacznego wkładu w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazywania się istotną aktywnością naukową;

3) naruszenie art. 107 § 1 pkt 6 i § 3 k.p.a. w związku z art. 29 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym poprzez sporządzenie niewłaściwego uzasadnienia skarżonej uchwały;

4) naruszenie art. 179 ust. 2 i 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018, poz. 1669) poprzez ich niezastosowanie.

Skarżący wniósł także:

- na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym o uchylenie zaskarżonej uchwały w całości oraz przekazanie sprawy do rozpatrzenia przez inną Radę Naukową innej (niż Uniwersytet Warszawski) uczelni;

- na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym w związku z art. 132 § 1 k.p.a. o uwzględnienie odwołania przez Radę Naukową Dyscypliny i wydanie uchwały zmieniającej zaskarżoną uchwałę poprzez nadanie Skarżącej stopnia naukowego doktora habilitowanego;

- na podstawie § 19 Statutu Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów o powołanie odpowiednich recenzentów do ponownego rozpatrzenia dorobku naukowego Skarżącego, uchwały Komisji Habilitacyjnej z dnia 28 czerwca 2020 r., recenzji i opinii zgromadzonych w postępowaniu habilitacyjnym oraz całości akt postępowania habilitacyjnego;

- na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym w związku z art. 77 § 1 oraz art. 78 § 1 k.p.a. o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z: 1) dyplom z dnia 4 czerwca 2020 r.; 2) Regulamin Konkursu Polskiego Towarzystwa Informatycznego na Najlepsze Książki Informatyczne; 3) dwie utajnione recenzje konkursowe, udostępnione na wniosek habilitanta przez Sekretarza Kapituły Konkursu Polskiego Towarzystwa Informatycznego na Najlepszą Polską Książkę Informatyczną 2020 r.; 4) recenzja wydawnicza prof. nadzw. dr. hab. Sławomira Gawrońskiego, na okoliczność udowodnienia spełnienia przez habilitanta kryteriów nadania stopnia doktora habilitowanego.

Odnosząc się do powyższych zarzutów i wniosków Rada ustaliła, co następuje:

Po przeanalizowaniu zarzutów podniesionych w odwołaniu i po przeprowadzonej dyskusji Rada Naukowa Dyscypliny nie znalazła argumentów na poparcie odwołania Habilitanta. Podniesione zarzuty dotyczą w szczególności:

- 1) rzekomego nierozpatrzenia w sposób wyczerpujący przez Radę Naukową Dyscypliny materiału dowodowego w postaci dokumentacji postępowania, wraz z przekroczeniem granic swobodnej oceny materiałów dowodowych zgromadzonych w postępowaniu, a także nieustalenia prawdziwego stanu faktycznego, naruszenie słusznego interesu habilitanta, niedziałanie w sposób budzący zaufanie habilitanta i niewyjaśnienie habilitantowi przesłanek, którymi kierowała się rada odmawiając nadania stopnia doktora habilitowanego;
- 2) nienadanie przez Radę Naukową Dyscypliny stopnia naukowego doktora habilitowanego, mimo – w opinii Skarżącego – spełniania kryterium znacznego wkładu w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazywania się istotną aktywnością naukową;
- 3) niesporządzenie właściwego uzasadnienia skarżonej uchwały;
- 4) niezastosowanie art. 179 ust. 2 i 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz. 1669).

Przedstawione w załączeniu do odwołania wewnętrzne recenzje konkursowe o nieoznaczonym autorstwie oraz recenzja wydawnicza monografii habilitacyjnej przygotowana przez dr. hab. Sławomira Gawrońskiego, prof. WSliZ, a także dyplom konkursowy i regulamin Konkursu PTI, nie mogą stanowić materiału dowodowego w sprawie w związku z ich odmienną funkcją w systemie nauki, implikującą między innymi, zgodnie z dobrymi praktykami w nauce, wyłączenie autorów recenzji

wydawniczych z możliwości uczestnictwa w pracach Komisji habilitacyjnej w toku postępowania habilitacyjnego. Należy wskazać także, że jakakolwiek wstępna, pozytywna ocena dorobku naukowego Habilitanta nie może przesądzać o przebiegu i wyniku postępowania habilitacyjnego. Habilitant sam ponosi odpowiedzialność za podjęcie decyzji dotyczącej złożenia wniosku o wszczęcie postępowania habilitacyjnego i tym samym poddania merytorycznej ocenie przedstawionego dorobku naukowego, zgodnie z przepisami określającymi procedury w postępowaniu habilitacyjnym, jak również sam wskazuje jednostkę właściwą do rozpatrywania sprawy.

Powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Sąd ten podkreśla (wyrok NSA z dnia 27 października 2006 r., sygn. akt I OSK 192/06), że w postępowaniu przed Centralną Komisją postępowanie dowodowe ogranicza się do uzyskania recenzji oraz stanowisk sekcji.

Należy podkreślić, że zgodnie z wyrażoną w korespondencji elektronicznej prośbą habilitanta, nadesłaną po podjęciu przez Komisję habilitacyjną uchwały zawierającej negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego, a przed posiedzeniem Rady Dyscypliny Naukowej podejmującej decyzję w sprawie, przewodniczący Rady Dyscypliny Naukowej przed przystąpieniem do punktu dziennego posiedzenia Rady z dnia 29 czerwca 2020 r. przedstawił informację, że książka, którą habilitant wskazał jako główne osiągnięcie naukowe „Cyfrowe państwo. Uwarunkowania i perspektywy”, w konkursie Polskiego Towarzystwa Informatycznego została wyróżniona i uznana za najlepszą książkę informatyczną 2020 r., a także, iż zdaniem dr. Kowalczyka oznacza to, że przyznanie wymienionego wyróżnienia jest równoznaczne z uznaniem tej książki za dzieło wybitne. Zatem także ten fakt, na który powołuje się Skarżący jako dodatkowy dowód w sprawie, był znany członkom Rady i wzięty pod uwagę w momencie podejmowania decyzji w przedmiocie nadania stopnia doktora habilitowanego.

W toku analizy odwołania w pierwszej kolejności ustalono, że zachowane zostały wymogi proceduralne dotyczące postępowania habilitacyjnego. Po wszczęciu postępowania habilitacyjnego została powołana przez Centralną Komisję komisja habilitacyjna, w skład której weszły osoby o uznanej renomie naukowej, w tym międzynarodowej w dziedzinie *nauk społecznych*, w dyscyplinie *nauki o mediach* (obecnie: *nauki o komunikacji społecznej i mediach*). Komisja habilitacyjna dokonała oceny osiągnięć Habilitanta zgodnie z obowiązującymi przepisami, tj. zarówno w oparciu o przedstawione recenzje, art. 16 ustawy o stopniach i tytule naukowym jak również w oparciu o kryteria oceny osiągnięć przewidziane w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach Uniwersytetu Warszawskiego rozpatrując wniosek dr. Marcina Kowalczyka o nadanie stopnia doktora habilitowanego dokonała wnikliwej analizy dokumentacji postępowania habilitacyjnego, w szczególności opinii Komisji habilitacyjnej, trzech recenzji oraz protokołu z posiedzenia Komisji, jak również po zapoznaniu się z obszernym sprawozdaniem z obrad Komisji przedstawionym podczas posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny przez sekretarza Komisji habilitacyjnej prof. dr. hab.

Roberta Cieślaka, a także po przeprowadzonej dyskusji, podjęła w prawidłowy sposób uchwałę o odmowie nadania dr. Marcinowi Kowalczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie *nauk społecznych*, w dyscyplinie *nauki o komunikacji społecznej i mediach*.

Odnosząc się do zarzutów Skarżącego należy wskazać, co następuje:

Całkowicie dowolne i nieuzasadnione są zarzuty o nierozpoznanie materiału dowodowego. Dokumentacja postępowania została dostarczona wszystkim członkom Rady Naukowej Dyscypliny z wymaganym wyprzedzeniem siedmiu dni przed dniem posiedzenia Rady. Ustalenie stanu faktycznego Rada dokonała poprzez analizę dokumentacji (w szczególności recenzji, Protokołu obrad Komisji habilitacyjnej, a także Uchwały Komisji habilitacyjnej zawierającej negatywną opinię w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego wraz z jej obszernym uzasadnieniem), wysłuchanie obszernej i wyczerpującej informacji o przebiegu obrad Komisji habilitacyjnej, przedstawionej przez sekretarza Komisji. Wszystkie te czynności podjęte zostały z zachowaniem najwyższej staranności i rzetelności merytorycznej, a następnie odnotowane w Protokole nr 6 posiedzenia Rady Naukowej Dyscypliny z dnia 29 czerwca 2020 r.

Należy wskazać, że realizowana prawidłowo procedura postępowania habilitacyjnego oraz obrad Rady Naukowej Dyscypliny, które znalazły obszerne odzwierciedlenie w protokole z posiedzenia Rady oraz w treści uzasadnienia uchwały odmawiającej nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego, zaprzecza nieuzasadnionym w świetle toku postępowania zarzutom Skarżącego o nieustalenie stanu faktycznego, niedziałanie w sposób budzący zaufanie habilitanta oraz niewyjaśnienie zasadności przesłanek, którymi kierowała się Rada Naukowa Dyscypliny podejmując uchwałę o odmowie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Zarzut o przekroczenie granic swobodnej oceny materiałów dowodowych zgromadzonych w postępowaniu habilitacyjnym nie został przez Skarżącego uzasadniony.

Zarzut o naruszenie przepisów prawa poprzez odmowę nadania stopnia mimo spełniania kryterium znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej oraz wykazywania się istotną aktywnością naukową nie ma podstaw faktycznych. Na żadnym z etapów postępowania habilitacyjnego nie wykazano, że dorobek habilitanta stanowi istotny wkład w rozwój dyscypliny nauki o komunikacji społecznej i mediach (wcześniej nauki o mediach). Przeciwnie, w przekonaniu recenzentów (w tym autora recenzji zakończonej konkluzją pozytywną, co zostało podjęte i wyjaśnione w toku dyskusji podczas posiedzenia Komisji habilitacyjnej, a następnie odnotowane w protokole z posiedzenia Komisji) oceniany dorobek oraz aktywność naukowa habilitanta nie uzyskały pozytywnej opinii. Komisja habilitacyjna Uchwałę zawierającą negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podjęła jednogłośnie w obecności wszystkich członków Komisji, nikt się nie wstrzymał i nikt nie był przeciwny treści Uchwały i jej uzasadnienia.

W oparciu o dokumentację postępowania, w szczególności po dokonaniu wnikliwej analizy treści recenzji, protokołu z posiedzenia Komisji habilitacyjnej oraz Uchwały Komisji habilitacyjnej, a następnie po uzyskaniu informacji o przebiegu posiedzenia Komisji habilitacyjnej i przeprowadzeniu dyskusji Rada Naukowa

Dyscypliny podjęła Uchwałę o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego, szczegółowo i właściwie uzasadniając przesłanki, które były decydujące co do negatywnego rozstrzygnięcia.

W świetle szczególnej staranności proceduralnej oraz jednoznaczności argumentacji, wyrażonej w dokumentach na wszystkich etapach postępowania, zarzuty o nienadanie stopnia mimo spełniania kryteriów do jego nadania oraz niesporządzenia właściwego uzasadnienia skarżonej uchwały należy uznać za bezzasadne. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 listopada 2019 r. (II SA/Wa 1246/19) „Komisja habilitacyjna oraz Rada Wydziału podejmują decyzje większością głosów w głosowaniu, i ani Sąd, ani Centralna Komisja nie może ustalać przyczyn głosowania w określony sposób lub też z określonym wynikiem”.

Skarżący zarzuca nieważność decyzji i wskazuje na „niewłaściwe zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały”. Zarzut ten jest bezpodstawny. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem wydanie decyzji bez podstawy prawnej zachodzi wówczas, gdy decyzja nie ma oparcia w żadnym z przepisów prawa obowiązujących w dacie jej wydania. Natomiast samo niewskazanie podstawy prawnej, w sytuacji, gdy ona istnieje nie uzasadnia twierdzenia, że decyzje wydano bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 stycznia 2018 r. I OSK 717/15).

Reasumując, Skarżący sformułował szereg zarzutów wobec Rady Naukowej Dyscypliny, które w zasadniczej części oparte zostały na zakwestionowaniu prawidłowości rozpatrzenia sprawy przed podjęciem uchwały odmawiającej nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego, jak też na podjęciu uchwały o sentencji sprzecznej z przekonaniem Skarżącego co do spełniania przez jego dorobek kryteriów wymaganych do nadania stopnia doktora habilitowanego oraz na zarzucie o sporządzeniu niewłaściwego uzasadnienia zaskarżonej uchwały. Jednocześnie Habilitant nie sformułował zarzutów wskazujących na naruszenie przepisów postępowania habilitacyjnego. W zakresie oceny merytorycznej dorobku naukowego Habilitanta Rada Naukowa Dyscypliny uznała, że przedstawione do oceny osiągnięcia naukowe nie spełnia przesłanek wynikających z art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach i tytule naukowym, w szczególności nie stanowi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej *nauki o komunikacji społecznej i mediach*, a jego pozostała aktywność naukowa nie ma charakteru istotnego.

W związku z powyższym Rada Naukowa Dyscypliny Nauki o Komunikacji Społecznej i Mediach Uniwersytetu Warszawskiego prawidłowo podjęła decyzję o odmowie nadania dr. Marcinowi Kowalczykowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o komunikacji społecznej i mediach i brak jest podstaw dla poparcia odwołania Habilitanta.

Przewodniczący Rady Naukowej Dyscypliny Nauki o Komunikacji
Społecznej i Mediach: *R. Cieślak*